

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA	JUNY 2022	CONVOCATORIA	JUNIO 2022
Assignatura: HISTÒRIA DE ESPANYA		Asignatura: HISTORIA DE ESPAÑA	

BAREM DE L'EXAMEN / BAREMO DEL EXAMEN

1ª) Responeu a una de les dues opcions (Fins a 1 punt)

Responda a una de las dos opciones (Hasta 1 punto)

a) DELS DOCUMENTS 1 i 2 Descriuiu el tipus de fonts utilitzades.	b) DELS DOCUMENTS 3 i 4 Descriuiu el tipus de fonts utilitzades.
a) DE LOS DOCUMENTOS 1 y 2 Describe el tipo de fuentes utilizadas.	b) DE LOS DOCUMENTOS 3 y 4 Describe el tipo de fuentes utilizadas.

2ª) Responeu a una de les dues opcions (Fins a 2,5 punts)

Responda a una de las dos opciones (Hasta 2,5 puntos)

a) DELS DOCUMENTS 1 i 2 Identifiqueu les idees principals dels textos i situeu-les en el seu context històric i en el nucli temàtic corresponent.	b) DELS DOCUMENTS 3 i 4 Identifiqueu les idees principals dels textos i situeu-les en el seu context històric i en el nucli temàtic corresponent.
a) DE LOS DOCUMENTOS 1 y 2 Identifique las ideas principales de los textos, situándolas en su contexto histórico y en el núcleo temático correspondiente.	b) DE LOS DOCUMENTOS 3 y 4 Identifique las ideas principales de los textos, situándolas en su contexto histórico y en el núcleo temático correspondiente.

3ª) Definiu DOS dels conceptes següents (Fins a 2 punts)

Defina DOS de los conceptos siguientes (Hasta 2 puntos)

Inquisició/Inquisición	Transició política/ Transición política
Constitució/ Constitución	Autonomia política/ Autonomía política

4ª) Responeu a una de les dues opcions (Fins a 2,5 punts)

Responda a una de las dos opciones (Hasta 2,5 puntos)

1.Expliqueu les principals reformes polítiques del Trienni Liberal i feu especial èmfasi en les mesures que van afectar la religió.	2. Exposeu el procés de reforma política a Espanya des de novembre de 1975 i les principals disposicions legals i constitucionals per a la democratització i organització territorial de l'Estat espanyol.
1.Explique las principales reformas políticas del Trienio Liberal haciendo especial énfasis en las medidas que afectaron a la religión.	2. Exponga el proceso de reforma política en España desde noviembre de 1975 y las principales disposiciones legales y constitucionales para la democratización y organización territorial del Estado español

5ª) Responeu una de les dues opcions (Fins a 2 punts)

Responda una de las dos opciones (Hasta 2 puntos)

1.Descriuiu les diferències ideològiques i polítiques entre l'absolutisme i el liberalisme a Espanya entre 1808 i 1837.	2. Compareu el procés polític i legal de democratització política a Espanya en 1931 i en 1977-1978.
1.Describa las diferencias ideológicas y políticas entre el absolutismo y el liberalismo en España entre 1808 y 1837.	2. Compare el proceso político y legal de democratización política en España en 1931 y en 1977-1978.

Document 1

“El Rei s’ha servit dirigir amb aquesta data [...] d’acord amb la Junta provisional [...] els decrets següents: [...] 2n. Considerant que és incompatible l’existència del tribunal de la Inquisició amb la Constitució de la monarquia espanyola, promulgada a Cadis en 1812, i que per aquesta raó la van suprimir les Corts generals i extraordinàries per decret de 22 de Febrer de 1813, prèvia una madura i llarga discussió; oïda l’opinió de la Junta formada per decret d’aquest dia, i conformant-me amb el seu parer, he vingut a ordenar que des de hui quede suprimit el referit tribunal en tota la monarquia, i per conseqüència el Consell de la suprema Inquisició, i que es pose immediatament en llibertat a tots els presos que estiguen en les seues presons per opinions polítiques ó religioses, i que es passen als RR. Bisbes les causes d’aquests últims en les seues respectives diòcesis perquè les substancien i determinen, amb arranjamant en tot a l’expressat decret de les Corts extraordinàries. Ho teniu entès i disposareu el convenient al seu compliment. Palau 9 de Març de 1820. = Està rubricat.”

Gaceta Extraordinaria de Madrid, núm. 35. 10 de març de 1820

Documento 1

“El Rey se ha servido dirigir con esta fecha [...] de acuerdo con la Junta provisional [...] los decretos siguientes: [...] 2º. Considerando que es incompatible la existencia del tribunal de la Inquisición con la Constitución de la monarquía española, promulgada en Cádiz en 1812, y que por esta razón le suprimieron las Cortes generales y extraordinarias por decreto de 22 de Febrero de 1813, previa una madura y larga discusión; oída la opinión de la Junta formada por decreto de este día, y conformándome con su parecer, he venido en mandar que desde hoy quede suprimido el referido tribunal en toda la monarquía, y por consecuencia el Consejo de la suprema Inquisición, poniéndose inmediatamente en libertad á todos los presos que estén en sus cárceles por opiniones políticas ó religiosas, pasándose á los RR. Obispos las causas de estos últimos en sus respectivas diócesis para que las sustancien y determinen, con arreglo en todo al expresado decreto de las Cortes extraordinarias. Tendréislo entendido, y dispondréis lo conveniente á su cumplimiento. Palacio 9 de Marzo de 1820. =Está rubricado.”

Gaceta Extraordinaria de Madrid, nº 35. 10 de marzo de 1820

Document 2

“[...] el Ministre de Gràcia i Justícia ens va comunicar en nom del Monarca una ordre relativa al fet que ordenàrem a tots els capellans rectors [...] que explicaren als seus feligresos la Constitució Política de la Nació, en els diumenges i altres dies festius, com a part de les seues obligacions. [...] Mes per descomptat se’ns van oferir inconvenients gravíssims per a donar-li el puntual compliment. [...] Obligar els capellans a explicar la Constitució Política, és donar-los una missió nova, és transformar-los de ministres de la paraula de Déu, en ministres de les paraules dels homes: és convertir la càtedra de l’Esperit Sant, en càtedra de dret públic.”

Santa Pola, 12 d’agost de 1820.

Simón López, *Carta de comiat del bisbe d’Oriola als cures, clergat i altres diocesans seus*, Imprès a Múrcia i reimprès a València per Martín Peris, 1820.

Documento 2

“[...] el Ministro de Gracia y Justicia nos comunicó en nombre del Monarca una orden relativa a que mandásemos a todos los curas párrocos [...] explicasen a sus feligreses la Constitución Política de la Nación, en los domingos y demás días festivos, como parte de sus obligaciones. [...] Más desde luego se nos ofrecieron inconvenientes gravísimos para darle el puntual cumplimiento. [...] Obligar a los curas a que expliquen la Constitución Política, es darles una misión nueva, es transformarlos de ministros de la palabra de Dios, en ministros de las palabras de los hombres: es convertir la cátedra del Espíritu Santo, en cátedra de derecho público.”

Santa Pola, 12 de agosto de 1820.

Simón López, *Carta de despedida del obispo de Orihuela a los Curas, Clero y demás diocesanos suyos*, Impreso en Murcia y reimpresso en Valencia por Martín Peris, 1820.

Document 3

“La Monarquia espanyola s’ha compromès des del primer dia a ser una institució oberta en la qual tots els ciutadans tinguen un lloc ampli per a la seua participació política sense discriminació de cap classe i sense pressions indegudes de grups sectaris i extremistes. La Corona empara la totalitat del poble i cadascun dels seus ciutadans, garantint a través de Dret i mitjançant l’exercici de les llibertats civils, l’imperi de la Justícia.

La Monarquia farà que, sota els principis de la democràcia, es mantinguen a Espanya la pau social i l’estabilitat política, alhora que s’assegure l’accés ordenat al Poder de les diferents alternatives de Govern, segons els desitjos del poble lliurement expressats.

La Monarquia simbolitza i manté la unitat de la nostra nació resultat lliure de la voluntat decidida d’incomptables generacions d’espanyols, alhora que coronament d’una rica varietat de regions i pobles, de la qual ens sentim orgullosos.

Farem que la Monarquia reforce el sentit de la família i del treball. En les nostres vides quotidianes, promoga l’assimilació de la Història per a les joves generacions, proporcione un renovat sentit i una nova direcció a la societat del nostre temps.

La Monarquia, vinculada des del seu origen a la independència nacional, vetlarà en tot moment pel seu manteniment. No admetrà ingerències ni pressions estrangeres i tota col·laboració amb els altres països del món que Espanya vivament desitja, haurà de realitzar-se des del més escrupolós respecte a la sobirania i a la dignitat nacionals”.

Paraules de Joan Carles I en el Congrés dels Estats Units d’Amèrica, Washington, 2 de juny de 1976, en *ABC*, Madrid, 3 de juny de 1976, p. 20.

Document 4

“En el procés de recuperació de les llibertats democràtiques, el poble de Catalunya recobra les seues institucions d’autogovern.

Catalunya, exercint el dret de l’autonomia que la Constitució reconeix i garanteix a les nacionalitats i regions que integren Espanya, manifesta la seua voluntat de constituir-se en comunitat autònoma. [...]

El present Estatut és l’expressió de la identitat col·lectiva de Catalunya i defineix les seues institucions i les seues relacions amb l’estat en el marc de lliure solidaritat amb les restants nacionalitats i regions. Aquesta solidaritat és la garantia de l’autèntica unitat de tots els pobles d’Espanya.

El poble català proclama com a valors superiors de la seua vida col·lectiva la llibertat, la justícia i la igualtat, i manifesta la seua voluntat d’avançar per una via de progrés que assegure una digna qualitat de vida per a tots els que viuen i treballen a Catalunya.

La llibertat col·lectiva de Catalunya troba en les institucions de la Generalitat el nexa amb una història d’afirmació i respecte dels drets fonamentals i de les llibertats públiques de la persona i dels pobles; història que els homes i dones de Catalunya volen continuar per a fer possible la construcció d’una societat democràtica avançada”.

Llei Orgànica 4/1979, de 18 de desembre, Estatut d’Autonomia de Catalunya, *BOE*, n.º 306, 22 de desembre de 1979.

Documento 3

“La Monarquía española se ha comprometido desde el primer día a ser una institución abierta en la que todos los ciudadanos tengan un sitio holgado para su participación política sin discriminación de ninguna clase y sin presiones indebidas de grupos sectarios y extremistas. La Corona ampara a la totalidad del pueblo y a cada uno de sus ciudadanos, garantizando a través de Derecho y mediante el ejercicio de las libertades civiles, el imperio de la Justicia.

La Monarquía hará que, bajo los principios de la democracia, se mantengan en España la paz social y la estabilidad política, a la vez que se asegure el acceso ordenado al Poder de las distintas alternativas de Gobierno, según los deseos del pueblo libremente expresados.

La Monarquía simboliza y mantiene la unidad de nuestra nación resultado libre de la voluntad decidida de incontables generaciones de españoles, a la vez que coronamiento de una rica variedad de regiones y pueblos, de la que nos sentimos orgullosos.

Haremos que la Monarquía refuerce el sentido de la familia y del trabajo. En nuestras vidas cotidianas, promueva la asimilación de la Historia para las jóvenes generaciones, proporcione un renovado sentido y una nueva dirección a la sociedad de nuestro tiempo.

La Monarquía, vinculada desde su origen a la independencia nacional, velará en todo momento por su mantenimiento. No admitirá injerencias ni presiones extranjeras y toda colaboración con los demás países del mundo que España vivamente desea, habrá de realizarse desde el más escrupuloso respeto a la soberanía y a la dignidad nacionales”.

Palabras de Juan Carlos I al Congreso de los Estados Unidos de América, Washington, 2 de junio de 1976, en *ABC*, Madrid, 3 de junio de 1976, p. 20.

Documento 4

“En el proceso de recuperación de las libertades democráticas, el pueblo de Cataluña recobra sus instituciones de autogobierno.

Cataluña, ejerciendo el derecho de la autonomía que la Constitución reconoce y garantiza a las nacionalidades y regiones que integran España, manifiesta su voluntad de constituirse en comunidad autónoma. [...]

El presente Estatuto es la expresión de la identidad colectiva de Cataluña y define sus instituciones y sus relaciones con el estado en el marco de libre solidaridad con las restantes nacionalidades y regiones. Esta solidaridad es la garantía de la auténtica unidad de todos los pueblos de España.

El pueblo catalán proclama como valores superiores de su vida colectiva la libertad, la justicia y la igualdad, y manifiesta su voluntad de avanzar por una vía de progreso que asegure una digna calidad de vida para todos los que viven y trabajan en Cataluña.

La libertad colectiva de Cataluña encuentra en las instituciones de la Generalidad el nexo con una historia de afirmación y respeto de los derechos fundamentales y de las libertades públicas de la persona y de los pueblos; historia que los hombres y mujeres de Cataluña quieren continuar para hacer posible la construcción de una sociedad democrática avanzada”.

Ley Orgánica 4/1979, de 18 de diciembre, Estatuto de Autonomía de Cataluña, *BOE*, n.º 306, 22 de diciembre de 1979.